

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลที่มีภูมิลำเนาทางอารมณ์สูงและต่ำ เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลพื้นฐานของพยาบาล

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลที่มีภูมิลำเนาทางอารมณ์สูงและต่ำ

3.1 ข้อมูลพื้นฐานของพยาบาล

ข้อมูลในส่วนนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุดของพยาบาล แยกตามอายุ สถานภาพการสมรส และประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล ส่วนที่ 2 เป็นการเสนอคะแนนภูมิลำเนาทางอารมณ์ของพยาบาล ข้อมูลในส่วนแรก ดังแสดงในตาราง 4

ศูนย์วิจัยการพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4 แสดงข้อมูลพื้นฐานของพยาบาล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
21-25 ปี	108	49.09
26-30 ปี	70	31.82
31-35 ปี	42	19.09
รวม	220	100.00
$\bar{X}=26.76$ ปี	SD=3.69 ปี	MIN=21.00 ปี
		MAX=35.00 ปี
2. สถานภาพการสมรส		
โสด	199	90.50
สมรส	21	9.50
รวม	220	100.00
3. ประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล		
น้อยกว่า 12 เดือน	15	6.8
12-60 เดือน	121	55.0
61-120 เดือน	60	27.3
121-180 เดือน	24	10.9
รวม	220	100.0
$\bar{X}=55.76$ เดือน	SD=42.19 เดือน	MIN=4.00 เดือน
		MAX=156.00 เดือน

จากตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีอายุเฉลี่ย 26.76 ปี (SD = 3.69 ปี) และมีอายุอยู่ระหว่าง 21-25 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 49.09) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีมากเป็นอันดับรองลงมา (ร้อยละ 31.82) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มีเป็นจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 19.00) ในเรื่องสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 90.50 ในขณะที่แต่งงานแล้วมีเพียงร้อยละ 9.50 สำหรับประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุการปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี (ร้อยละ 55.0) โดยมีอายุการปฏิบัติงานเฉลี่ยประมาณ 4 ปี 8 เดือน (SD=42.19 เดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการปฏิบัติงานน้อยที่สุดเท่ากับ 4 เดือน และมากที่สุดเท่ากับ 13 ปี

สำหรับคะแนนภูมิกาวะทางอารมณ์ของพยาบาล จากคะแนนเต็ม 192 คะแนน (4 สเกลคาตอป x 48 ข้อ) พบว่าพยาบาลส่วนใหญ่มีคะแนนภูมิกาวะทางอารมณ์ เท่ากับ 136.73 คะแนน (\bar{X} =136.73 คะแนน, SD=11.21 คะแนน) และเมื่อแยกตามกลุ่มพยาบาลที่มีภูมิกาวะทางอารมณ์สูงและต่ำ ซึ่งได้จากการนำพยาบาล จำนวน 220 คน มาจัดเรียงคะแนน จากผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ถึงคะแนนต่ำสุด แล้วแบ่งเป็นกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ ใช้เกณฑ์ 27 % ได้กลุ่มละ 58 คน โดยที่กลุ่มสูง คือพยาบาลคนที่ 162-220 ซึ่งได้คะแนนอยู่ในช่วง 144-167 คะแนน และกลุ่มต่ำ คือ พยาบาลคนที่ 1-58 ซึ่งได้คะแนนอยู่ในช่วง 108-130 คะแนน และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงในตาราง 5

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมทางอารมณ์สูง และ พฤติกรรมทางอารมณ์ต่ำ และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ คะแนนพฤติกรรมทางอารมณ์ด้วยวิธี t-test

พฤติกรรมทางอารมณ์	n	\bar{X}	SD	t
พฤติกรรมทางอารมณ์สูง	58	149.89	6.43	-24.14*
พฤติกรรมทางอารมณ์ต่ำ	58	122.27	5.87	

* $P < 0.01$

จากตาราง 5 ได้กลุ่มพยาบาลที่มีพฤติกรรมทางอารมณ์สูง มีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 149.89 คะแนน (SD=6.43 คะแนน) และกลุ่มพยาบาลที่มีพฤติกรรมทางอารมณ์ต่ำ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 122.27 คะแนน (SD=5.87 คะแนน) โดยค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมทางอารมณ์ของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมที่มีต่อพฤติกรรม การดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลที่มีคะแนนพฤติกรรมทางอารมณ์สูงและต่ำ

จากคะแนนเต็มของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 325 คะแนน (5 พฤติกรรม x 5 สเกลคำตอบ x 13 ข้อ) พบว่าพยาบาลส่วนใหญ่มีคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 253.69 คะแนน (\bar{X} =253.69 คะแนน, SD=24.87 คะแนน) โดยพยาบาลได้คะแนนพฤติกรรม จริยธรรมสูงที่สุด เท่ากับ 304 คะแนน ต่ำที่สุด เท่ากับ 188 คะแนน และเมื่อนำมาหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แยกระหว่างกลุ่มพยาบาลที่มีพฤติกรรมทางอารมณ์สูง และต่ำ และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ได้ผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมและผล การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรม แยกตาม กลุ่มพยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์สูงและต่ำ

คะแนนปฏิบัติการจริยธรรม	n	\bar{X}	SD	t
กลุ่มพยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์สูง	58	264.48	23.08	-3.22*
กลุ่มพยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์ต่ำ	58	249.89	25.69	

* $P < .01$

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มพยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์สูงมีค่าเฉลี่ยของคะแนน ปฏิกริยาจริยธรรมเท่ากับ 264.48 คะแนน (SD = 23.08 คะแนน) และกลุ่มที่มีภาวะ ทางอารมณ์ต่ำมีค่าเฉลี่ยของคะแนนภาวะทางอารมณ์เท่ากับ 249.89 คะแนน (SD = 25.69 คะแนน) โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมของกลุ่มพยาบาลที่มีภาวะ ทางอารมณ์สูงและต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า .01 แสดงว่า พยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์สูงจะมีปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติด เชื้อ เอชไอวี สูงกว่าพยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์ต่ำ

เพื่อศึกษาปฏิบัติการจริยธรรมในแต่ละข้อการกระทำ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อการพยาบาลผู้ติด เชื้อ เอชไอวีของ พยาบาลที่มีภาวะทางอารมณ์สูงและต่ำ แยกตามรายข้อพฤติกรรม รายละเอียดดัง ตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนปฏิบัติการวิจัยธรรมต่อพฤติกรรม การดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นรายข้อ แยกตามกลุ่มพยาบาลที่มีภูมิลำเนาทาง อารมณ์สูงและต่ำ (n = 58/58 คน)

พฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์	กลุ่ม	\bar{X}	SD
1. การทำให้เพื่อนพยาบาลจัดยาให้ผู้ติดเชื้อเอดส์แทน	สูง	19.58	3.95
	ต่ำ	18.79	4.15
2. การขอให้บุคลากรทางการแพทย์อื่น เป็นผู้ดูแลสมหะ ของผู้ติดเชื้อเอดส์แทน	สูง	19.93	3.79
	ต่ำ	19.10	3.72
3. การหลีกเลี่ยงที่จะเป็นผู้เจาะเข็มหน้าเกลือ ให้แก่ผู้ติดเชื้อเอดส์	สูง	20.62	3.94
	ต่ำ	19.13	3.94
4. การให้ผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ใคร่สะดวก เช็ดตัวเอง	สูง	19.55	4.98
	ต่ำ	18.62	3.98
5. การสัมผัสร่างกาย เช่น บีบมือ โอบไหล่ของผู้ติดเชื้อ เอดส์ ขณะพูดให้กำลังใจผู้ติดเชื้อ	สูง	20.89	4.20
	ต่ำ	19.86	3.48
6. การหลีกเลี่ยงการทำคลอดให้หญิงมีครรภ์ที่ติดเชื้อเอดส์	สูง	18.58	3.93
	ต่ำ	18.27	3.73
7. การไม่ร่วมงานที่มึนฝืดผู้ติดเชื้อเอดส์	สูง	18.72	4.34
	ต่ำ	18.13	4.04
8. การเก็บข้อมูลของผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นความลับ	สูง	21.58	4.21
	ต่ำ	21.55	3.11

ตาราง 7 (ต่อ)

พฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี	กลุ่ม	\bar{X}	SD
9. การนำบันทึกข้อมูลการติดเชื้อเอชไอวีของผู้ป่วยไปใช้ในการช่วยแพทย์ทาวิจัย โดยไม่แจ้งผู้ป่วย	สูง	18.68	3.92
	ต่ำ	18.13	4.34
10. การสอบถามข้อมูลจากผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยไม่แจ้งวัตถุประสงค์ว่าจะนำไปใช้ในการวิจัย	สูง	20.55	3.00
	ต่ำ	17.96	2.99
11. การไม่แจ้งผลการตรวจพบเชื้อเอชไอวีให้ญาติผู้ป่วยทราบ เว้นแต่ผู้ป่วยจะอนุญาต	สูง	20.44	4.91
	ต่ำ	18.20	4.25
12. การเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อได้พูดระบายความคับข้องใจ	สูง	23.75	1.90
	ต่ำ	21.34	2.88
13. การตั้งใจรับฟังผู้ติดเชื้อเอชไอวีบอกเล่าถึงความรู้สึกของตน	สูง	22.86	2.55
	ต่ำ	20.44	3.06

ในตาราง 7 พบว่าข้อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่พยาบาลกลุ่มที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูง มีคะแนนปฏิบัติการวิจัยธรรมสูงกว่าคะแนนของกลุ่มที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ต่ำ ได้แก่ พฤติกรรมเกี่ยวกับการสอบถามข้อมูลจากผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยไม่แจ้งวัตถุประสงค์ว่าจะนำไปใช้ในการวิจัย ($X_H = 20.55$ คะแนน, $X_L = 17.96$ คะแนน) การไม่แจ้งผลการตรวจพบเชื้อเอชไอวีให้ญาติผู้ป่วยทราบ เว้นแต่ผู้ป่วยจะอนุญาต ($X_H = 20.44$ คะแนน, $X_L = 18.20$ คะแนน) การเปิดโอกาสให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้พูดระบายความคับข้องใจ ($X_H = 23.75$ คะแนน, $X_L = 21.34$ คะแนน) และการตั้งใจรับฟังผู้ติดเชื้อเอชไอวีบอกเล่าถึงความรู้สึกของตน ($X_H = 22.86$ คะแนน, $X_L = 20.44$ คะแนน) ส่วนพฤติกรรมการปฏิบัติการพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีอื่นๆ นอกจากนี้ อันได้แก่ การหลีกเลี่ยงที่จะเป็นผู้เจาะ

เข็มน้ำเกลือให้แก่ผู้ติดเชื้อเอดส์ การทำให้เพื่อนพยาบาลจิตอาสาให้ผู้ติดเชื้อเอดส์แทน การขอ
 ให้นำผลการทางการแพทย์อื่นเป็นผู้ดูแลแทนของผู้ติดเชื้อเอดส์แทน การให้ผู้ติดเชื้อเอดส์ที่
 ช่วยเหลือตนเองไม่ใคร่สะดวก เช็ดตัวเอง การสัมผัสร่างกาย เช่น ปีบมือ โอบไหล่ของ
 ผู้ติดเชื้อเอดส์ ขณะพูดให้กำลังใจผู้ติดเชื้อ การหลีกเลี่ยงการทาคอลดาให้หญิงมีครรภ์ที่ติด
 เชื้อเอดส์ การไม่ร่วมในทีมผ่าตัดผู้ติดเชื้อเอดส์ การเก็บข้อมูลของผู้ติดเชื้อเอดส์เป็น
 ความลับ และการนำบันทึกข้อมูลการติดเชื้อเอดส์ของผู้ป่วยไปใช้ในการช่วยแพทย์ทาวิจัย
 โดยไม่แจ้งผู้ป่วย พบว่าแม้พยาบาลกลุ่มที่มีคะแนนภูมิกายทางอารมณ์สูงจะมีคะแนนปฏิบัติการ
 จริยธรรมต่อพฤติกรรมดังกล่าวสูงกว่าคะแนนของกลุ่มที่มีภูมิกายทางอารมณ์ต่ำ แต่คะแนน
 ของพยาบาลทั้งสองกลุ่มก็ใกล้เคียงกันมากแทบจะไม่พบความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย